ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 13. októbra 2011 *

Vo veci C-224/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht Baden-Baden (Nemecko) zo 6. mája 2010 a doručený Súdnemu dvoru 10. mája 2010, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

Leovi Apeltovi,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia U. Lõhmus, A. Rosas (spravodajca), A. Ó Caoimh a A. Arabadžiev,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— L. Apelt, v zastúpení: B. Stege, Rechtsanwalt,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Braun, splnomocnený zástupca,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 30. júna 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1, článku 5 ods. 1 písm. a), článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 2 a 4 smernice Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317), zmenenej a doplnenej smernicou Komisie 2000/56/ES zo 14. septembra 2000 (Ú. v. ES L 237, s. 45; Mim. vyd. 07/005, s. 88, ďalej len „smernica 91/439“), ako aj výkladu článku 11 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (Ú. v. EÚ L 403, s. 18, a korigendum v Ú. v. EÚ L 19, 2009, s. 67).

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania vedeného proti L. Apeltovi pre úmyselné vedenie dopravného prostriedku bez vodičského oprávnenia.

Právny rámec

Právna úprava Únie

3 Prvé odôvodnenie smernice 91/439 stanovuje:

„... pre účely spoločnej dopravnej politiky a ako príspevok k zlepšeniu bezpečnosti cestnej premávky ako aj uľahčeniu pohybu osôb sídliacich v členskom štáte inom než kde skladali vodičské skúšky, je žiadúce, aby vzor spoločenstva vodičských preukazov jednotlivých členských bol uznávaný členskými štátmi bez povinnosti výmeny preukazov".

4 Podľa štvrtého odôvodnenia smernice 91/439 je nevyhnutné, aby z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky boli uložené minimálne požiadavky na vydávanie vodičských preukazov.

5 Článok 1 ods. 1 a 2 smernice 91/439 znie:

„1. Členské štáty zavedú vodičské preukazy založené na vzore spoločenstva, uvedeného v prílohe I alebo I a, v súlade s ustanoveniami tejto smernice. …

2. Vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú.“

6 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„1. Vodičský preukaz uvedený v článku 1 oprávňuje na riadenie vozidiel nasledovných kategórií [skupín – *neoficiálny preklad*]:

…

Kategória [Skupina – *neoficiálny preklad*] B:

— motorové vozidlá s maximálnou povolenou hmotnosťou nepresahujúcou 3 500 kg a ktoré nemajú viac ako osem miest okrem miesta pre vodiča;…

…

Kategória [Skupina – *neoficiálny preklad*] D:

— motorové vozidlá používané na prepravu osôb, ktoré majú viac ako osem miest okrem miesta vodiča;…

2. V rámci kategórií [skupín – *neoficiálny preklad*] A, B, B + E, C, C + E, D a D + E môžu byť vydané špecifické vodičské preukazy v nasledovných kategóriách [skupinách – *neoficiálny preklad*]…“

7 Podľa článku 5 ods. 1 písm. a) uvedenej smernice:

„Vydanie vodičského preukazu je podriadené nasledovným podmienkam:

a) oprávnenie pre kategórie [skupiny – *neoficiálny preklad*] C a D sa vydá len vodičom už oprávneným na riadenie vozidiel kategórie [skupín – *neoficiálny preklad*] B“.

8 Článok 7 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Vodičské preukazy sa okrem toho vydajú len tým žiadateľom:

…

b) ktorí majú zvyčajné bydlisko na území členského štátu vydávajúceho preukaz, alebo môžu poskytnúť dôkaz, že tam študovali po dobu aspoň šiestich mesiacov.“

9 Podľa článku 7 ods. 5 smernice 91/439 nijaká osoba nesmie byť držiteľom viac než jedného vodičského preukazu.

10 Článok 8 ods. 2 a ods. 4 prvý pododsek tejto smernice stanovuje:

„2. Pokiaľ zásada teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície neustanovuje inak, členské štáty, v ktorých má držiteľ svoje zvyčajné bydlisko, môžu uplatniť svoje vnútroštátne opatrenia na obmedzenie, prerušenie [pozastavenie – *neoficiálny preklad*], odobratie alebo zrušenie vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom a ak je nevyhnutné vymeniť preukaz pre tento účel.

…

4. Členský štát môže odmietnuť uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorá na území predošlého členského štátu podlieha opatreniam uvedeným v odseku 2.“

11 Podľa bodu 1 druhého odseku časti I A prílohy II smernice 91/439 každý žiadateľ o preukaz v jednej skupine, ktorý urobil teoretickú skúšku na preukaz v inej skupine, môže byť vyňatý zo spoločných ustanovení bodov 2 až 4 tejto prílohy.

12 Bod 2 časti I A uvedenej prílohy II určuje obsah skúšky týkajúcej sa všetkých skupín vozidiel. Osobitné ustanovenia týkajúce sa skupín A a A1 sú stanovené v bode 3 uvedenej časti I A a ustanovenia týkajúce sa skupín C, C + E, C1, C1 + E, D, D + E, D1 a D1 + E v bode 4 uvedenej časti I A.

13 Článok 11 ods. 1 a 4 smernice 2006/126 stanovuje:

„1. Ak držiteľ platného vodičského preukazu vydaného členským štátom má obvyklé [zvyčajné – *neoficiálny preklad*] bydlisko v inom členskom štáte, môže požiadať, aby bol jeho vodičský preukaz vymenený za rovnocenný preukaz. Členský štát vykonávajúci výmenu skontroluje, pre akú skupinu je predložený vodičský prekaz v skutočnosti ešte platný. …

…

4. Členský štát odmietne vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v inom členskom štáte.

Členský štát odmietne uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz je obmedzený, pozastavený alebo odobratý na území tohoto štátu.

Členský štát môže tiež odmietnuť vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz je zrušený v inom členskom štáte.“

Vnútroštátna právna úprava

14 § 28 ods. 1 a 4 nariadenia o prístupe osôb do cestnej premávky (nariadenie o vodičských preukazoch) [Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung)] z 18. augusta 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2214) v znení uplatniteľnom v čase skutkových okolností veci samej znie:

„1. Držitelia platného vodičského preukazu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru, ktorí majú zvyčajné bydlisko… v Nemecku, sú oprávnení – s výhradou obmedzení podľa odsekov 2 až 4 – viesť v tuzemsku motorové vozidlo v rozsahu svojho vodičského oprávnenia. …

4. Oprávnenie podľa odseku 1 neplatí pre držiteľov vodičského preukazu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru,

…

(3) ktorým bol vodičský preukaz v tuzemsku predbežne či právoplatne odobratý súdom, prípadne s okamžitou vykonateľnosťou, či právoplatne odobratý správnym orgánom…“

15 § 21 ods. 1 bod 1 zákona o cestnej premávke (Straβenverkehrsgesetz) v znení uplatniteľnom v čase skutkových okolností veci samej stanovuje:

„1. Trestom odňatia slobody až na jeden rok alebo peňažným trestom sa potrestá:

(1) kto vedie motorové vozidlo, hoci nie je držiteľom potrebného vodičského preukazu alebo ak mu bolo vedenie motorového vozidla zakázané podľa § 44 trestného zákona alebo podľa § 25 tohto zákona…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 L. Apelt, nemecký štátny príslušník, bol držiteľom vodičského preukazu skupín 1a, 1b, 3, 4 a 5, ktorý vydali 14. decembra 1998 príslušné orgány okresu Verden (Nemecko).

17 Dňa 23. januára 2006 bol L. Apelt pristihnutý v Nemecku pri vedení vozidla pod vplyvom alkoholu. Na druhý deň jeho vodičský preukaz nemecká polícia zadržala („polizeiliche Verwahrung“).

18 Dňa 31. mája 2006 bol L. Apelt odsúdený Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck na peňažný trest pre vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Bol mu uložený zákaz riadenia motorového vozidla, odobratý vodičský preukaz a uložený zákaz vydania nového vodičského preukazu, ktorý uplynul 29. novembra 2006.

19 Dňa 1. marca 2006, teda pred súdnym odobratím vodičského preukazu, ktorý L. Apeltovi vydali nemecké orgány, avšak po zadržaní tohto vodičského preukazu nemeckou políciou, udelili príslušné české orgány L. Apeltovi vodičské oprávnenie skupiny B, na základe ktorého mu bol v rovnaký deň vydaný vodičský preukaz. Miesto bydliska uvedené na tomto vodičskom preukaze sa nachádza v Nemecku.

20 Dňa 30. apríla 2007, teda po uplynutí zákazu požiadať o nový vodičský preukaz, ktorý mu uložil Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck, české orgány udelili L. Apeltovi vodičské oprávnenie skupiny D. Na základe tohto oprávnenia mu bol v ten istý deň vydaný vodičský preukaz, v ktorom je uvedené miesto bydliska v Českej republike, ako aj dátum vydania vodičského preukazu na vozidlá skupiny B, teda 1. marec 2006.

21 Dňa 11. júla 2009 bol L. Apelt pristihnutý v katastrálnom území Achern (Nemecko) ako vodič diaľkového autobusu. Prokuratúra požiadala Amtsgericht Achern o vydanie trestného rozkazu voči L. Apeltovi pre úmyselnú jazdu bez vodičského oprávnenia. Amtsgericht Achern tento návrh zamietol s odôvodnením, že vodičské oprávnenie udelené českými orgánmi na vozidlá skupiny D, ktoré bolo udelené po uplynutí zákazu vydania nového oprávnenia, platí aj na nemeckom území.

22 Prokuratúra sa proti tomuto uzneseniu odvolala na Landgericht Baden-Baden a uviedla, že vodičské oprávnenie na vozidlá skupiny B, ktoré je v Nemecku neúčinné, je nevyhnutnou súčasťou vodičského preukazu na vozidlá skupiny D.

23 Za týchto okolností Landgericht Baden-Baden rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Smie členský štát pri zohľadnení článku 5 ods. 1 písm. a) smernice 91/439…, podľa ktorého smie byť vodičský preukaz skupiny D vydaný len vodičom, ktorí už sú oprávnení na vedenie vozidiel skupiny B, v súlade s článkom 1 a článkom 8 ods. 2 a 4 rovnakej smernice odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu zahŕňajúceho vodičské oprávnenia skupín B a D predovšetkým vo vzťahu ku skupine D, ktorý vydal iný členský štát, ak držiteľovi tohto vodičského preukazu bolo vodičské oprávnenie skupiny B udelené pred súdnym odobratím vodičského oprávnenia, ku ktorému došlo v prvom členskom štáte, avšak vodičské oprávnenie skupiny D mu bolo udelené až po tomto súdnom odobratí a po uplynutí zákazu vydania nového vodičského preukazu, ktorý bol uložený zároveň s ním?

2. V prípade, ak by odpoveď na prvú otázku bola záporná:

Smie prvý členský štát odmietnuť uznanie uvedeného vodičského preukazu – predovšetkým vo vzťahu ku skupine D – na základe článku 11 ods. 4 smernice 2006/126…, podľa ktorého členský štát odmietne uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej bol vodičský preukaz odobratý na území prvého členského štátu, ak jej vodičské oprávnenie skupiny B bolo udelené 1. marca 2006, vodičské oprávnenie skupiny D 30. apríla 2007 a vodičský preukaz bol vydaný v posledný uvedený deň?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

24 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či s ohľadom na článok 5 ods. 1 písm. a) smernice 97/439, podľa ktorého smie byť vodičský preukaz skupiny D vydaný len vodičom, ktorí už sú oprávnení na vedenie vozidiel skupiny B, členský štát môže v súlade s článkom 1 a článkom 8 ods. 2 a 4 tejto smernice odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu zahŕňajúceho vodičské oprávnenia skupiny B a D, predovšetkým vo vzťahu ku skupine D, ktorý vydal iný členský štát, ak držiteľovi tohto vodičského preukazu bolo vodičské oprávnenie skupiny B udelené pred súdnym odobratím vodičského oprávnenia, ku ktorému došlo v prvom členskom štáte, avšak vodičské oprávnenie skupiny D mu bolo udelené až po tomto súdnom odobratí a po uplynutí zákazu vydania nového vodičského preukazu, ktorý bol uložený zároveň s ním.

25 Je potrebné dodať, že vnútroštátny súd spresňuje, že hoci bol vodičský preukaz na vozidlá skupiny B vydaný českými orgánmi predtým, ako bolo L. Apeltovi v Nemecku súdne odobraté vodičské oprávnenie, k tomuto vydaniu došlo až po tom, ako bol jeho nemecký vodičský preukaz zadržaný nemeckou políciou, pričom toto zadržanie, ako aj súdne odobratie sú odôvodnené dôvodmi, ktoré existovali v deň vydania vodičského preukazu na vozidlá skupiny B českými orgánmi. Ďalej vnútroštátny súd odkazuje na skutočnosť, že bydlisko L. Apelta uvedené na poslednom uvedenom vodičskom preukaze sa nachádza v Nemecku.

26 Podľa článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 91/439 je vydanie vodičského preukazu podmienené okrem iného zvyčajným bydliskom na území členského štátu, ktorý vydáva vodičský preukaz, alebo dôkazom o študijnom pobyte v tomto členskom štáte aspoň počas šiestich mesiacov.

27 Aby sa vnútroštátnemu súdu poskytla užitočná odpoveď, položenú otázku treba chápať v tom zmysle, že uvedený súd chce zistiť, či v zásade článok 1 ods. 2, článok 5 ods. 1 písm. a), článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 bránia tomu, aby hostiteľský členský štát odmietol uznať vodičský preukaz na vozidlá skupiny B a D vydaný iným členským štátom po prvé, ak bolo držiteľovi uvedeného vodičského preukazu vydané vodičské oprávnenie na vozidlá skupiny B pri nedodržaní podmienky zvyčajného bydliska, pričom to bolo po tom, ako bol jeho vodičský preukaz vydaný v prvom členskom štáte zadržaný políciou tohto prvého členského štátu, ale pred súdnym odobratím vodičského oprávnenia, a po druhé, keď bolo držiteľovi uvedeného vodičského preukazu udelené vodičské oprávnenie na vozidlá skupiny D až po prijatí uvedeného opatrenia o súdnom odobratí a po uplynutí zákazu vydania nového vodičského preukazu.

28 Podľa ustálenej judikatúry článok 1 ods. 2 smernice 91/439 vyžaduje vzájomné uznávanie vodičských preukazov vydaných členskými štátmi bez akýchkoľvek formalít. Toto ustanovenie ukladá členským štátom jasnú a presnú povinnosť, ktorá neponecháva nijaký priestor na voľnú úvahu vo vzťahu k prijímaniu opatrení na splnenie tejto povinnosti (rozsudok z 19. mája 2011, Grasser, C-184/10, Zb. s. I-4057, bod 19 a citovaná judikatúra).

29 Členskému štátu vydania prináleží overiť, či sú splnené minimálne požiadavky, ktoré ukladá právo Únie, najmä požiadavky stanovené v článku 7 ods. 1 uvedenej smernice, ktoré sa týkajú bydliska a spôsobilosti viesť motorové vozidlo, a teda či je vydanie vodičského preukazu odôvodnené (rozsudok Grasser, už citovaný, bod 20 a citovaná judikatúra).

30 Pokiaľ teda orgány členského štátu vydali vodičský preukaz v súlade s článkom 1 ods. 1 smernice 91/439, ostatné členské štáty nie sú oprávnené overovať dodržanie požiadaviek na jeho vydanie, ktoré sú uvedené v tejto smernici. Držba vodičského preukazu vydaného členským štátom musí byť totiž považovaná za dôkaz, že jeho držiteľ splnil ku dňu jeho vydania uvedené požiadavky (rozsudok Grasser, už citovaný, bod 21 a citovaná judikatúra).

31 Z rozsudku z 20. novembra 2008, Weber (C-1/07, Zb. s. I-8571), však vyplýva, že článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 nebránia tomu, aby členský štát odmietal uznať na svojom území vodičské oprávnenie vyplývajúce z vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej bolo na území prvého členského štátu odobraté vodičské oprávnenie, hoci k tomuto odobratiu došlo až po vydaní uvedeného vodičského preukazu, pretože daný preukaz bol získaný počas platnosti opatrenia, ktorým bol preukaz vydaný v prvom členskom štáte pozastavený, a dôvody na toto opatrenie, ako aj na uvedené odobratie existovali v čase vydania druhého vodičského preukazu.

32 V konaní vo veci samej došlo k súdnemu odobratiu vodičského oprávnenia po tom, ako české orgány vydali L. Apeltovi vodičský preukaz na vozidlá skupiny B. Tento vodičský preukaz bol vydaný napriek tomu, že vodičský preukaz vydaný L. Apeltovi v Nemecku bol nemeckou políciou zadržaný.

33 Ako uviedol vnútroštátny súd, uvedené opatrenie o zadržaní možno považovať za opatrenie o pozastavení stanovené v článku 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439. Uvedená smernica teda nebráni tomu, aby nemecké orgány odmietli uznať na svojom území vodičský preukaz vydaný L. Apeltovi českými orgánmi na vozidlá skupiny B, lebo tak opatrenie o zadržaní prijaté nemeckou políciou, ako aj súdne odobratie sú odôvodnené dôvodmi, ktoré existovali v deň vydania tohto vodičského preukazu.

34 V každom prípade treba pripomenúť, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že bydlisko uvedené na uvedenom vodičskom preukaze sa nachádza v Nemecku. Už samotné nedodržanie podmienky zvyčajného bydliska však v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 91/439 je spôsobilé odôvodniť, aby členský štát odmietal uznať na svojom území vodičský preukaz vydaný iným členským štátom.

35 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že článok 1 ods. 2, článok 7 ods. 1 písm. b), ako aj článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 sa majú vykladať tak, že nebránia tomu, aby hostiteľský členský štát odmietol uznať na svojom území vodičský preukaz vydaný iným členským štátom, ak z údajov v tomto vodičskom preukaze preukázateľne vyplýva, že požiadavka zvyčajného bydliska stanovená v článku 7 ods. 1 písm. b) tejto smernice nebola splnená (rozsudok Grasser, už citovaný, bod 33).

36 Preto boli nemecké orgány oprávnené odmietnuť uznať taký vodičský preukaz, akým je preukaz vydaný L. Apeltovi českými orgánmi na vozidlá skupiny B.

37 Čo sa týka otázky, či členský štát môže odmietnuť uznať taký vodičský preukaz, akým je preukaz vydaný L. Apeltovi českými orgánmi na vozidlá skupiny D, treba uviesť, že

z článku 5 ods. 1 písm. a) smernice 91/439 vyplýva, že vodičský preukaz na vozidlá skupiny D sa vydá len vodičom, ktorí už sú oprávnení na riadenie vozidiel skupiny B.

38 Komisia tvrdí, že vzhľadom na to, že požiadavky na získanie vodičského preukazu na vozidlá skupiny D sú prísnejšie ako požiadavky na získanie vodičského preukazu na vozidlá skupiny B a L. Apeltovi bol vydaný vodičský preukaz na vozidlá skupiny D až po uplynutí zákazu vydania nového oprávnenia, nemôže dátum vydania vodičského preukazu na vozidlá skupiny B uvedený na uvedenom vodičskom preukaze na vozidlá skupiny D ovplyvniť povinnosť vzájomného uznávania vodičských preukazov stanovenú v smernici 91/439.

39 Túto argumentáciu nemožno prijať.

40 V súlade s článkom 3 ods. 1 smernice 91/439 oprávňuje vodičský preukaz vystavený podľa článku 1 tejto smernice na riadenie vozidiel rôznych skupín. V rámci týchto skupín môžu byť vydané špecifické preukazy oprávňujúce na riadenie vozidiel rôznych podskupín v súlade s článkom 3 ods. 2 uvedenej smernice.

41 Na tento účel vodičský preukaz na vozidlá skupiny B oprávňuje na riadenie motorových vozidiel s maximálnou povolenou hmotnosťou nepresahujúcou 3 500 kilogramov a vozidiel, ktoré nemajú viac ako osem miest okrem miesta pre vodiča. Naopak, vodičský preukaz na vozidlá skupiny D oprávňuje riadiť motorové vozidlá používané na prepravu osôb, ktoré majú viac ako osem miest okrem miesta vodiča.

42 Ako uviedol generálny advokát v bode 33 svojich návrhov, toto rozdelenie na skupiny a podskupiny umožňuje pre každú z nich prispôsobiť minimálne podmienky, za ktorých môže byť vydaný vodičský preukaz.

43 Konkrétnejšie smernica 91/439 stanovuje vo svojich prílohách II a III spoločný základ pre všetky skupiny vodičských preukazov. Vydanie akéhokoľvek vodičského preukazu podlieha splneniu minimálnych podmienok stanovených týmto spoločným základom. Ako uviedol generálny advokát v bode 37 svojich návrhov ide napríklad o schopnosť riadiť vozidlo, aby nedošlo k vzniku nebezpečných situácií, a schopnosť vhodne reagovať, ak takéto situácie nastanú, alebo poznanie bezpečnej vzdialenosti medzi vozidlami, brzdnej vzdialenosti a udržania dotknutého vozidla na ceste.

44 Okrem minimálnych podmienok existujú osobitné skúšky pre každú skupinu, čiže aj pre skupinu D.

45 V tejto súvislosti treba uviesť, že z bodu 1 druhého odseku časti I A prílohy II smernice 91/439 vyplýva, že každý žiadateľ o vodičský preukaz v jednej skupine, ktorý urobil teoretickú skúšku na preukaz v inej skupine, môže byť vyňatý z povinnosti zložiť teoretickú skúšku z vedomostí týkajúcich sa najmä zákonných predpisov v oblasti cestnej premávky.

46 Zo znenia, ako aj zo štruktúry smernice 91/439 vyplýva, že vodičský preukaz na vozidlá skupiny B predstavuje nevyhnutný a predchádzajúci základ získania vodičského preukazu na vozidlá skupiny D.

47 Neumožniť, aby hostiteľský členský štát odmietol uznať vodičský preukaz na vozidlá skupiny D vydaný na základe vodičského preukazu na vozidlá skupiny B, ktorý je postihnutý vadou odôvodňujúcou jeho neuznanie, by preto bolo v rozpore s cieľom bezpečnosti cestnej premávky uvedenej v prvom a štvrtom odôvodnení smernice 91/439.

48 Z tohto dôvodu treba konštatovať, že ak členský štát môže na základe smernice 91/439 odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu na vozidlá skupiny B vydaného orgánmi iného členského štátu, môže tiež neuznať platnosť vodičského preukazu na vozidlá skupiny D vydaného na základe uvedeného vodičského preukazu na vozidlá skupiny B.

49 Keďže vodičský preukaz na vozidlá skupiny B vydaný českými orgánmi L. Apeltovi je postihnutý vadami, ktoré odôvodňujú jeho neuznanie, článok 1 ods. 2, článok 5 ods. 1 písm. a), článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 nebránia tomu, aby nemecké orgány odmietli uznať tiež vodičský preukaz na vozidlá skupiny D vydaný L. Apeltovi českými orgánmi na základe jeho vodičského preukazu skupiny B.

50 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú otázku odpovedať, že článok 1 ods. 2, článok 5 ods. 1 písm. a), článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 nebránia tomu, aby hostiteľský členský štát odmietol uznať vodičský preukaz na vozidlá skupín B a D vydaný iným členským štátom po prvé, ak bolo držiteľovi uvedeného vodičského preukazu udelené vodičské oprávnenie na vozidlá skupiny B pri nedodržaní podmienky zvyčajného bydliska, pričom to bolo po tom, ako bol jeho vodičský preukaz vydaný v prvom členskom štáte zadržaný políciou tohto prvého členského štátu, ale pred súdnym odobratím vodičského oprávnenia, a po druhé, keď

bolo držiteľovi uvedeného vodičského preukazu udelené vodičské oprávnenie na vozidlá skupiny D až po prijatí uvedeného opatrenia o súdnom odobratí a po uplynutí zákazu vydania nového vodičského preukazu.

O druhej otázke

51 Keďže k skutkovým okolnostiam vo veci samej došlo v priebehu rokov 2006 a 2007, teda predtým ako sa začal uplatňovať článok 11 ods. 4 smernice 2006/126, netreba na druhú otázku odpovedať.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 2, článok 5 ods. 1 písm. a), článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 2 a 4 smernice Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch, zmenenej a doplnenej smernicou Komisie 2000/56/ES zo 14. septembra 2000,

nebránia tomu, aby hostiteľský členský štát odmietol uznať vodičský preukaz na vozidlá skupín B a D vydaný iným členským štátom, po prvé, ak bolo držiteľovi uvedeného vodičského preukazu udelené vodičské oprávnenie na vozidlá skupiny B pri nedodržaní podmienky zvyčajného bydliska, pričom to bolo po tom, ako bol jeho vodičský preukaz vydaný v prvom členskom štáte zadržaný políciou tohto prvého členského štátu, ale pred súdnym odobratím vodičského oprávnenia, a po druhé, keď bolo držiteľovi uvedeného vodičského preukazu udelené vodičské oprávnenie na vozidlá skupiny D až po prijatí uvedeného opatrenia o súdnom odobratí a po uplynutí zákazu vydania nového vodičského preukazu.

Podpisy